

Sněženka farní

Zpravodaj farnosti Panny Marie Sněžné v Praze

Ročník XX.

Květen 2014

Milí farníci a ostatní čtenáři Sněžanky, někdy potřebujeme zakusit blízkost Božího království v našem prostředí. Je ovšem potřebné, abychom měli otevřené oči našeho srdce. Učedníci po Ježíšově zmrtvýchvstání také viděli svého mistra jinak než pouze očima. Myslím, že to bylo na Květnou neděli, kdy po schodech k oltáři vystoupila při modlitbě Otče náš malá holčička, a klekla si úplně pod oltářem a soustředěně se dívala na dění na oltáři. Nastal okamžik pozdravení pokoje. Neodolal jsem a šel jsem i jí podat ruku. Trochu jsem se bál, aby neutekla, ale hezky se na mne usmála, podala mi ruku a zůstala klečet.

Na Zelený čtvrtek zase přišel redaktor z Radiožurnálu, aby udělal reportáž z mytí nohou. Ptal se mě na nádvoří, zda by nemohl ještě přede mší hovořit s některým z mužů, kterým bude Eliáš umývat nohy. Řekl jsem mu, že by takovým mužem mohl být on sám. Velmi se podivil, ale řekl, že do toho půjde, a vydržel s námi do konce. Když jsme šli z Getsemanské zahrady do sakristie, děkoval mi, že mohl být na celých obřadech.

Nedávno jsem jel autem po mostě Legii, když mi volaly sestry voršilky, že mají v kostele lidi, ale kněz nepřišel. Řekl jsem jen, ať otevřou vrata, že jsem tam za tři minuty. Na takových okamžicích, kterých je mnohem víc, poznáváme, jak situace, které jsme nijak nepřipravili, mohou vypovídat o blízkosti Božího království. Přeji Vám mnoho takových okamžiků a dobrou paměť i pro dobu, kdy se zrovna tyto chvíle nedostaví.

menší bratr Antonín

KVĚTEN VE FARNOSTI

Svátek posvěcení chrámu Panny Marie Sněžné

budeme letos slavit v **pondělí 5. května**.

Koncert skupiny Distance bude v **úterý 13. 5. večer v Klubu**.

Provinční kapitula

bratři františkánů se koná ve dnech **18.-23. května**. Bratři prosí o modlitbu, aby je Duch Svatý vedl k správnému smýšlení a požehnaným rozhodnutím.

Setkání farnosti

bude v **úterý 20. května od 19.19 v Klubu**. Hlavním tématem bude příprava na Noc kostelů, která letos proběhne v pátek 23. května 2014. Prosíme všechny, kteří jsou ochotni se zapojit do realizace programu při Noci kostelů, aby na toto setkání přišli.

První svaté přijímání

V **neděli 1. června** přistoupí děti poprvé k prvnímu svatému přijímání. Společná mše svatá bude začínat v **9.30 hod.** v kostele. (Mše v 9.00 a 10.15 nebudou.)

PŘIPRAVUJEME

Letní stanový tábor - viz plakátek na poslední straně zpravodaje.

Cyklistické putování

Již devátým rokem zveme mládež k týdennímu cykloputování, tentokrát do Rybniště u Jiřetína pod Jedlovou v termínu od **11.-18. srpna 2014**. Ubytování v penzionu v Rybništi. Cena pobytu je 1800,- Kč. Přihlásit se je možné do konce června 2014 u Heleny Podlahové, tel. 602-424-653, h.podlahova@seznam.cz.

PODĚKOVÁNÍ

Zajíček na koni tak jako každý rok prodával v kostele Panny Marie Sněžné své velikonoční pohlednice, přáníčka a jiné. Výtěžek 3.150 Kč byl vložen na transparentní sbírkový účet organizace (viz internetové stránky www.zajiceknakoni.cz/kontakty). Finance využijeme na zaplacení jízd na koních pro děti s handicapem a pro děti ze sociálně velmi znevýhodněných rodin. Všem, kdo nám přispěli zakoupením, moc a moc děkujeme.

Helena Krejčíková

Program Noci kostelů u Panny Marie Sněžné

- 18.00 Mše svatá, nešpory s bratry františkány
- 19.05 Úvodní slovo Noci kostelů
- 19.20 Výtvarný program pro děti
- 20.00 Alexandra Berti - soprano a Vojtěch Spurný - varhany
- 20.45 Františkánské čtení
- 20.55 Prohlídka s výkladem
Prohlídka kostela, Michaelské kaple, relikviáře s ostatky čtrnácti umučených bratří, historie kostela a kláštera
- 21.20 Musica cum gaudio
Ochutnávka z děl F. Couperina, T. Meruly a dalších
- 21.50 Prohlídka kůru a varhan
S výkladem varhaníka a ukázkou hry na varhany
- 22.20 Prohlídka s výkladem
- 22.50 Smíšený pěvecký sbor Local Vocal
Vokální výlet do Itálie za duchovní hudbou 16. a 17. století
- 23.20 Prohlídka kůru a varhan
- 23.40 Půlnoční modlitba a zpěvy
- 24.00 Ticho v kostele
Pro ty, kdo chtějí na závěr rušné noci spočinout na chvíli v tichu
- 02.00 Zakončení Noci kostelů

Celovečerní aktivity (od 19.00 do 23.00)

- Můj svět - výstava umělců z různých koutů světa v ambitu kláštera
- Kavárna v Klubu - káva, čaj, něco k zakousnutí
- Výstava relikviáře 14 pražských mučedníků
- Setkání s františkánem - možnost rozhovoru
- Knihkupectví Paulínky - celonoční slevy (otevřeno do 22.00)
- Kresby P. Michala OFM - výstava v kapli Panny Marie Pasovské

Letem světem životem bratra Michala

V lednu 2014 byl ve Sněžence uveřejněn rozhovor o výtvarných aktivitách P. Michala Poměta OFM. V následujícím rozhovoru se ve stručnosti seznámíme s dalšími oblastmi v jeho životě. A protože život br. Michala je opravdu bohatý, bylo nutné rozhovor rozdělit do několika čísel zpravodaje.

Byl jsi vychován v katolické rodině?

Narodil jsem se v roce 1935 v Příbyslavi. Prarodiče byli věřící, rodiče byli věřící, na Vysočině většinou byli všichni věřící, zvláště za války chodili do kostela úplně všichni. V adventu jsme chodili na roaráty, po prvním svatém přijímání jsem začal ministrovat. Měli jsme celou řadu kvalitních kněží a ti nás nenechali jen tak zahálet. V době protektorátu byli vystěhováni salesiáni z Fryštáku a pan farář Halík jim nabídl bývalou prázdninovou kolonii ve Dvorku, asi tři kilometry od Příbyslavi. Díky tomu se objevila řada dalších dobrých kněží. Pan farář je využíval, pokud se dali, protože tam měli studentát, ale přeci jenom při bohoslužbách pomáhali. Měli jsme v nich úžasné vzory - kněze sportovce. Když se zabydleli, získávali nás také divadlem, které hrávali skoro každou neděli a vystačili si s mužskými rolemi.

Ženské role hráli v převlečení?

Nehráli je vůbec - mluvili třeba o mamince, uváděli, co říkala, ale maminka na scéně nikdy nebyla. Dokázali to zahrát tak, že si stačili. Tehdy ještě chodili salesiáni v klerikách, hráli v nich i fotbal, běhali v lese mezi pařízky, všechno zvládali.

Byli v Příbyslavi také křesťané jiného vyznání?

Jinověrců u nás bylo maličko, scházeli se v jedné hospodě nebo na radnici v zasedací síni. Naprostá většina byli katolíci. Před P. Halíkem bylo v Příbyslavi několik výborných kněží, hlavně P. Mareš, který tam působil mnoho let a navštěvoval všechny i nekatolické spolky, prostě řečeno "žil s městečkem" a svojí přítomností olámal všechny protináboženské hroty. P. Halík měl veliký úspěch, ale říkal: „To není moje zásluha, za to může P. Mareš.“

Jak jsi prožil válku?

Za války to bylo značně složité. P. Halík zásoboval salesiány, kteří měli nárok jen na minimální potravinové lístky. Po vesnicích pro ně sháněl potraviny a jejich protislužbou zase byla všelijaká kázání, při slavnostech se samozřejmě zúčastňovali i hudbou a zpěvem na kůru. První veliká sláva po válce byla primice P. Stanislava Dvořáka. U kostela bylo velké podium, kde byla celoodpolední akademie.

P. Halík měl nějaké problémy s Němci?

Byl dokonce zapojen i do nějakého partyzánského odboje, myslím, že skrze patronátního komisaře inženýra Bezpalce. Patronátní komisař hospodařil na bývalých majetcích šlechty s povinností starat se o všechny kostely na daném území.

Nové problémy nastaly po válce, když farář vytáhl z transportu německého děkana P. Krpálka. To mu vyčítali, ale vůbec mu nevyčítali, když z vybombardovaných domů vzal všechny obyvatele na faru i s jejich dílnami. Ale když vzal na faru německého kněze, nastala veliká šarvátka mezi katolickým Štítem, který vycházel v Hradci Králové, a komunistickými novinami. P. Krpálek zastupoval našeho faráře, zatímco P. Halík dojížděl do farností, odkud byli odsunuti němečtí kněží. Jezdil do farností na kole, pak měl motokolo, v zimě na lyžích. P. Krpálek stejně jako všichni ostatní kněží uměl německy i česky.

Po válce se obnovila spolková činnost, zase ožil Katolický dům, kde byli společně: skauti, Orlovna, Sdružení katolické mládeže, hrála se pravidelně divadelní představení, všechna katolická mimokostelní činnost se odehrávala také tam.

Salesiáni po válce odešli?

Ano, téměř všichni. Nakrátko zůstali jenom dva kněží. S mladými chlapci se vraceli ještě o prázdninách.

Co jsi dělal po základní škole?

Nastoupil jsem do pokračovací školy pro řemeslníky a začal jsem se učit truhlářem. Po půl roce se ale objevil zánět plic a vzápětí na to tuberkulóza. Na dlouhou dobu jsem zmizel v sanatoriích a nemocnicích. Po částečném stabilizování jsem byl v invalidním důchodu. V té době jsem se začal více zajímat o kreslení. Nesměl jsem pracovat v prašném prostředí, a tak s truhlářinou byl konec. Zaměstnání jsem získal ve Žďáru nad Sázavou v TOKOZu, továrně na kovové zboží. Pracoval jsem v provozovně na výrobu rybářského náčiní – vrhače, pruty a podobné věci. Byla to krásná práce, obsluhoval jsem automatické soustruhy a během krátké doby jsem se zapracoval jako seřizovač. Když jsem pak prvně viděl na strojírenské výstavě v Brně automaty, obrovské kolosy, nebyl jsem nadšený, protože jsem znal dokonalejší stroje.

Tak ty nebudeš věřit, že Bůh je láska?

Jak se po válce začal prosazovat komunismus?

Brzy po válce už do kostela nechodili všichni, ale přesto ještě dlouho v padesátých letech se lidé do kostela nevešli, i když v neděli byly tři mše. Při hlavní mši stávala ještě stovka lidí před kostelem. Tehdy funkcí kostelníka bylo "lisovat" lidi v kostele, aby se jich tam vešlo co nejvíce.

Když v roce 1951 zavřeli faráře Halíka, nastoupil na krátkou dobu novokněž, jeden z kněží vysvěcených v padesátých letech ještě před dokončením studia. Po dvou nebo třech měsících ho povolali na vojnu a pak jsme nějaký čas byli úplně bez kněží.

P. Halík zavřeli pod nějakou vymyšlenou záminkou?

Tehdy zavírali všechny kněze, kteří byli aktivní, např. za čtení pastýřských listů biskupů, a postupně je "přeškolovali". P. Halík se pak dostal do Klášterce na Orlicích, kde ještě působil půl století jako skvělý farář.

Bez kněže jsme už tehdy dělali bohoslužby slova, varhaník hrál, modlili jsme se růženec a kostelník přečetl perikopy. Pak se podařilo, že k nám nastoupil místní rodák, profesor ThDr. Jan Filip, katolický spisovatel

a básník. Ve třinácti letech už napsal esperansto-český slovník, vychoval celou škálu "básníků" v Kutné Hoře. Měl skvělá kázání a udržel vysokou horlivost věřících. Probouzel velikou úctu k Božskému Srdci a Srdci Panny Marie. V mariánském roce 1954 dal opravit a pozlatit sochu Panny Marie na portále kostela a umístit světlomet, aby socha byla večer lépe vidět. Farnost stále příliš vynikala nad své okolí.

Jak ses rozhodoval pro řeholní život?

Po nemoci jsem byl invalidní důchodce. Místní kostelník už z nízkého platu nemohl uživit rodinu, a tak jsem ho nějaký rok zastupoval. V té době došlo k setkání s kluky – kreslíři (viz rozhovor v lednové Sněžence). Také jsem začal snít o řeholním životě, ale ne o kněžství. Kvůli nemoci jsem neměl maturitu, zatímco moje o deset let mladší sestra měla už maturity dvě. Zvažoval jsem, že s tím budu muset něco dělat, jestli bude Pán chtít, abych šel touto cestou. Uvažoval jsem, zda bych neměl vyjet někam za hranice a vstoupit do kláštera, ale k tomu nakonec nedošlo. Důvodem byly mimo jiné i mé chabé jazykové znalosti.

Měl jsi nějaké řeholníky jako vzory?

Vzor jsem měl hlavně v salesiánech. Farář Halík zval na nedělní rekolekce také jezuity a na duchovní obnovy kapucíny. Postupně jsem uvažoval, zda bych byl schopen se s některými srovnat. Na salesiány jsem byl malý sportovec. Četl jsem knihy od sv. Benedikta, ale nebyl jsem zpěvák. Na jezuity jsem nebyl nadaný, abych mohl studovat. S dominikány jsem se setkal jenom krátce, ale to bylo stejné jako s jezuity. Nakonec zbývali jenom kapucíni. S nimi jsem se sice tolik nesžil, ale myslel jsem si, že u františkánů by mě možná vzali.

Jak ses dostal do vězení?

V roce 1963 za P. Krále se "strana a vláda" rozhodla, že příbyslavskou farnost musí nějakým způsobem zlikvidovat. Jednou byl P. Král pozván k církevnímu tajemníkovi a přišel velice zdrcený, nebyla sním řeč. V zápětí nato mě pozvali na vojenskou správu. Když jsem tam přišel, nevěděli, proč jsem pozván, a když jsem odtamtud vycházel, přistoupili pánové a říkali: „Máme tady auto, pojedete s námi do Hradce“. A odtud jsem se už domů nevrátil. Bylo to na Popeleční středu v roce 1963 a na Boží Tělo byl v Hradci Králové soud. Všechno bylo předem připravené. Postupně posbírali ještě další křesťany a z faráře udělali iniciátora a šéfa protistátního spiknutí na podvracení republiky.

Jak dlouho jsi byl ve vězení?

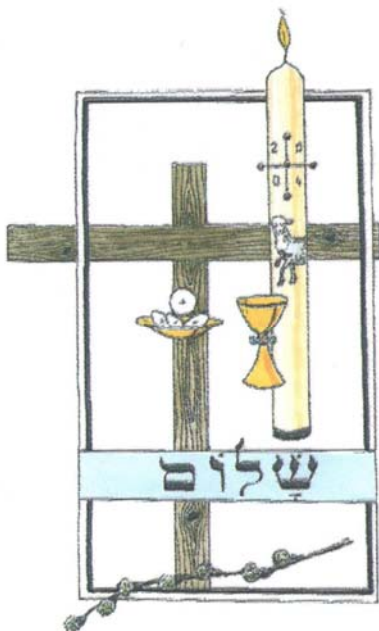
Ve vězení jsem byl krátce, jen jeden rok. Farář byl zavřený na 4 roky. Z farnosti nás bylo asi sedm nebo osm, dva kněží. Druhým byl páter Stanislav Dvořák, který nám léta tajně vypomáhal, protože pracoval v nedaleké obci. Nesměl sloužit jako kněz, ale vždycky ráno přijel a sloužil tajně v 7 hodin mši. Kostel se při tom nezamykal, a tak časem při jeho mši bylo vždy plno lidí. Po mši zasedl do zpovědnice a vyšel odtud až v poledne. To byla obrovská pomoc ve farnosti, kde se dříve zpovídalo stále a teď zpovědník nebyl. Páter Stanislav to zachraňoval.

Po uvěznění se život ve farnosti trochu utlumil, někteří lidé dostali strach, ale stále to byla živější farnost než mnohé v okolí.

Co jsi dělal po návratu z vězení?

Nastoupil jsem na práci v lese u švagra, ale pak mě jedna pražská terciářka pozvala do Prahy, abych začal něco studovat. Díky panu biskupovi Matouškovi jsem získal podnájem u jedné babičky v Opatovické ulici. Bytná spala v malé kuchyni a ve druhé světnici jsme bydleli vždy dva kluci. Přes kuchyňku jsme chodili na pavlač na záchod. Krátký čas jsem tam bydlel i s naším paterem Janem od Kříže. Ke studiu jsem si vybral stavařinu, protože jsem si nerozumně říkal "maturita jako maturita". Udělal jsem přijímací zkoušky na stavební průmyslovku ve Zborovské ulici a potřeboval jsem najít zaměstnání, abych při něm mohl studovat.

Nakonec jsem nastoupil jako pomocný dělník v televizi ve Vladislavově ulici, po vězení jiná šance nebyla. Ve Vladislavově ulici bydlela u své sestry profesorka Kopecká a to pro mne byla velká výhoda. Měl jsem nejenom zaměstnání a školu, ale ještě jsem chtěl stihnout různé akce, které se konaly pozdě večer. Přes oběd byla hodinová pauza, rychle jsem vběhl do "Našeho vojska" na oběd, pak jsem v bytě paní profesorky 20 minut spal, zase jsem se vrátil do zaměstnání, odtud do školy a večer ještě na přednášku nebo na setkání. Díky polednímu spaní jsem to přežil.

V televizi jsem byl sice placen jako pomocný dělník, ale můj šéf, bývalý důstojník, věděl, jak je možné vydělávat peníze a nic nedělat. Pověřoval mě různými zástupnými funkcemi, dělal jsem všechno možné, například jsem celé oddělení vybavoval nábytkem. Ještě po odchodu z televize mně zastavovaly na ulici sekretářky, že potřebují něco do kanceláře.

Po ukončení školy jsi pracoval ve stavebnictví?

Ještě před dokončením školy sháněl sákristána P. Kuneš od sv. Ignáce. Skončil jsem v televizi a nastoupil jako kostelník. Kaplanem byl P. Václav Veselý. My tři, rektor kostela, kaplan a kostelník jsme měli dohromady menší plat než jeden chlapec, který chodil ministrovat.

*Pokračování v dalším čísle zpravodaje
Rozhovor připravil František Jirsa*

SETKÁNÍ TAIZÉ V PRAZE 29. 12. 2014 - 2. 1. 2015

Evropské setkání Taizé v Praze není pouze nějaká pětidenní akce, je to další etapa na „pouti důvěry na zemi“. Na konci tohoto roku budeme sdílet víru, naději a otázky zabývající se tím, co je důležité pro mladé lidi po celé Evropě. Mladí budou moct objevovat místní křesťanská společenství, která je v jednoduchosti přijmou.

Od 10. do 24. května se budou na různých místech v Praze i jejím okolí konat setkání s několika bratry z Taizé. Tato setkání začnou krátkou modlitbou, následovanou pětiminutovým videem představujícím pout' důvěry a poté bratři podrobněji vysvětlí další etapy přípravy evropského setkání.

Setkání v Praze:

13. 5. úterý	17.00 - Nejsvětější Salvátor (u Karlova mostu)
14. 5. středa	19.00 - sv. Václav (Smíchov)
15. 5. čtvrtek	19.00 - Husův sbor (Holešovice)
18. 5. neděle,	18.00 - sv. Ludmila (Vinohrady)
19. 5. pondělí,	19.00 - Sbor Bratrské jednoty baptistů (Praha 3)
20. 5. úterý	19.15 - sv. Terezie od Dítěte Ježíše (Kobylisy)
22. 5. čtvrtek	19.00 - Martin ve zdi (Staré Město)

V rámci Noci kostelů, večer 23. května, se bude v kostele sv. Josefa na náměstí Republiky několik bratrů z Taizé a mladých dobrovolníků z Prahy modlit a setkávat s lidmi.

MYŠLENKY

Josef z Nazareta andělskou návštěvu ve snu bral vážně, na rozdíl od nás, kteří bychom asi jen mávli rukou nad tím, co divného se nám to zdálo. Josef i další biblické postavy věřili, že skrze sen jim něco sděluje Hospodin, a podle toho jednali. Izrael byl přesvědčen o svém privilegiu, že na rozdíl od jiných národů k němu Hospodin mluví. Ostatní bohové ke svým ctitelům nemluvili, nanejvýš seslali hromy a blesky nebo spustili krupobití či něco podobného. *Jan Sokol*

Na otázku, zda jsem pesimista nebo optimista, odpovídám, že mé poznání je pesimistické, ale mé chtění a naděje jsou optimistické. *Albert Schweitzer*

Svatba v Káni bez Ježíše. Uhasit žízeň všech stolovníků bylo nad síly chudých snoubenců, a tak požádali o pomoc: Na dvůr postavíme obrovský sud a každý z vás ať přinese tolik vína, kolik jen může, a nalije ho do sudu. Pak bude pro všechny vína dost! Jeden chytrák si řekl, že svůj džbán naplní vodou: Džbánu vody si v sudu plném vína přece nikdo nevšimne, řekl si. Přišel tedy na svatbu, vylil svůj džbán do sudu a posadil se za stůl. Když se první hodovníci vydali načepovat si víno ze sudu, tekla z něj jen voda. Všechny totiž napadlo totéž.

Bruno Ferrero

Kostel sám by byl k ničemu, kdybyste zde nebyli vy, kteří sami jste chrámem Božím a kteří z něj činíte živou stavbu, nezapomínejte na to.

Kardinál M. Vlk při otevírání Komunitního centra Matky Terezy

Rozdíl mezi otroctvím a svobodou nespočívá v míře pracovního nasazení! Jeden by si myslel, že být otrokem je makat do úmoru a být svobodným je život typu lážo plážo. Vůbec to tak ale nemusí být. Otroek může mít svoje pohodlíčko, zatímco svobodný musí pořádně makat.

Daniel Raus

Touhou průměrného otroka není svoboda, ale mít aspoň jednoho vlastního otroka.

Podle anonymní lidové moudrosti

Myšlenky připravuje Charles Tvrzník

Bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné

všední dny: 7.00, 8.00, 18.00 (po mši sv. večerní nešpory)

sobota: 8.00, 18.00 (po mši sv. večerní nešpory)

neděle: 9.00, 10.15 (pro rodiny s dětmi), 11.30, 18.00

čtvrtek: 19.00–20.00 tichá adorace v kapli sv. Michala

čtvrtý čtvrtek v měsíci (22. 5.) moderovaná adorace s hudbou

Pobožnost u hrobu 14 mučedníků bude ve čtvrtek 15. května v 19 hodin.

Po celý květen se budeme modlit denně od 17.30 litanie k Panně Marii.

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

Společenství v naší farnosti nabízí možnost setkat se s lidmi podobného smýšlení, prohloubit svoji víru, navázat nová přátelství.

Lucián

Anděl Lucián je každou neděli při mši pro rodiny s dětmi.

*T. Boková, M. Komárková,
I. Vitoulová, I. Záhorská*

Nedělní setkání v Klubu

V neděli po mši sv. v 9 hod.,
cca od 10.00 do 12.30 hod.

Božena Harmáčková

Setkání ministrantů

V neděli po mši sv. pro rodiny,
cca od 11.15 do 12.15 hod.

bratr Bernard OFM

Setkání katechumenů

(příprava dospělých na křest)
Pondělí v 19.00, sraz před farou.

*Katechetka Marie Hlaváčová
P. Antonín Klaret OFM*

Společenství seniorů

Úterý od 9.00 v Klubu. Setkání při čaji a kávě po ranní mši svaté, která začíná v 8.00. *Jiří Petrus*

Modlitby otců

Středa od 19.00 do 20.30,
sraz na nádvoří.

Modlitby matek

Čtvrtek od 17.00 do 18.00,
sraz na nádvoří.

Výuka dětí - náboženství

pro děti od 5. tř. ve středu

od 17.00 s katechetkou

Mgr. S. Skřivánkovou v malém refektáři.

Biblická katecheze pro dospělé

Ve středu od 19.00 na faře. Sraz na nádvoří.

Katechetka Simona Skřivánková

www.simsk.cz

Společenství pro 15-35leté

Pro mladé, kteří se chtějí společně modlit, diskutovat a probírat život z víry – ve čtvrtek od 20.00 na faře, každý čtvrtý čtvrtek je moderovaná adorace s hudbou v kapli sv. Michaela od 19.15.

Adorace

Čtvrtek 19.00-20.00 v kapli;
každý čtvrtý čtvrtek v měsíci není večerní adorace tichá, ale moderovaná s hudbou.

Výuka dětí - náboženství

pro děti 1. až 4. tř.

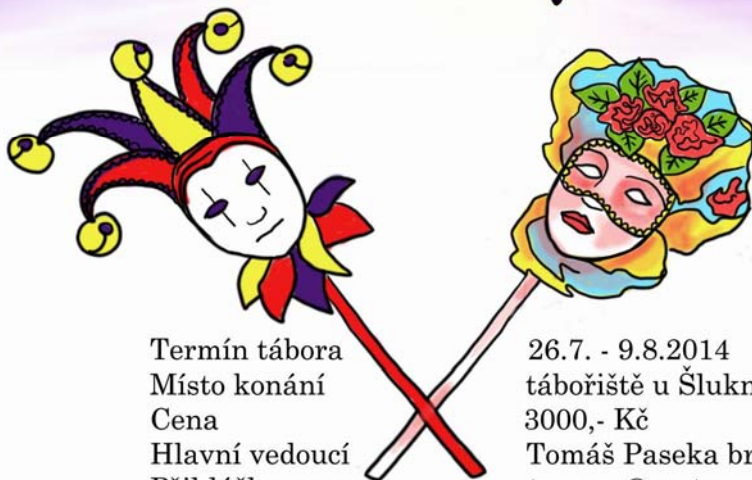
v pátek od 15.00

s katechetkou *Mgr. T. Lenfeldovou*
v malém refektáři.

*Redakce Sněženky: František Jirsa, nám. Bratří Synků 347, Praha 4, 605 202 693,
jirsoval@volny.cz. Uzávěrka příštího čísla je 20. 5. 2014. Tisk: Rychlotisk, Jungmannova 3,
Praha 1. Náklady na vytištění jednoho čísla farního zpravodaje jsou 8,- Kč. Neprodejné.
Dobrovolné příspěvky vhažujte do pokladničky v kostele.*

Zveme všechny děti od 12 do 18 let na dvoutýdenní letní stanový tábor s dlouholetou tradicí pořádaný farou bratří františkánů u kostela Panny Marie Sněžné v Praze 1. Bereme i děti z jiných než katolických rodin.

Království Kyrandie

Termín tábora
Místo konání
Cena
Hlavní vedoucí
Přihlášky
a informace

26.7. - 9.8.2014
tábořiště u Šluknova
3000,- Kč
Tomáš Paseka br. Eliáš
tompas@centrum.cz
tel: 734435460

CO TĚ ČEKÁ:

KOVÁRNA, PŘÍRODA, BOJOVÉ HRY, VÝCVIK, LUKOSTŘELBA, ODPOČINEK, ŠIFRY, SOUTĚŽE, BOJ O PŘEŽITÍ, ZDRAVOVĚDA A SPOUSTA ZÁBAVY!!!

Za podporu děkujeme městské části Praha 1.